

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdu v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 8. 2025, č. j. 17 A 85/2025-22,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora uvedené věci dne 7. 10. 2025 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti v záhlaví označenému usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým tento soud odmítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2025, č. j. MSP-373/2025-OSV-OSV/5, kterým žalovaný rozhodl o stěžovatelově odvolání ve věci jeho žádosti o informace. Kasační stížnost stěžovatel osobně předložil městskému soudu dne 1. 10. 2025 a městský soud ji následně předložil zdejšímu soudu.

[2] Stěžovatel společně s podáním kasační stížnosti neuhradil soudní poplatek za její podání, avšak požádal o osvobození od soudních poplatků a navrhl, aby mu Nejvyšší správní soud pro řízení o kasační stížnosti ustanovil zástupce. Nejvyšší správní soud se proto nejprve zabýval otázkou, zda jsou u stěžovatele splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

[3] Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 14. 10. 2025, č. j. 5 As 213/2025-5, stěžovatelovu žádost o osvobození od soudních poplatků zamítl, stejně jako jeho návrh na ustanovení zástupce. Důvodem byla absence dotčení životní sféry stěžovatele požadovanými informacemi, resp. závěr, že záměrem stěžovatele je pouhé vyvolání a vedení sporu jako takového. V uvedeném usnesení pak Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval ke splnění poplatkové povinnosti a k prokázání splnění podmínky povinného zastoupení či

dosaženého vzdělání ve smyslu § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] K zaplacení soudního poplatku soud stěžovateli stanovil v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), přiměřenou lhůtu 15 dnů. Stěžovatel byl o následcích nesplnění výzvy ve výše označeném usnesení řádně poučen. Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovateli doručeno v pondělí dne 20. 10. 2025. Lhůta pro zaplacení soudního poplatku tak uplynula v úterý dne 4. 11. 2025.

[5] Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že stěžovatel ve lhůtě stanovené uvedeným usnesením poplatek za kasační stížnost neuhradil. Zdejšímu soudu proto nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s.

[6] Nejvyšší správní soud nepominul, že dne 29. 10. 2025 obdržel další podání stěžovatele (které mu rovněž předložil městský soud), ve kterém stěžovatel v zásadě brojí proti usnesení č. j. 5 As 213/2025-5 a opětovně namítá, že je bez finančních prostředků a že soudní poplatek nemohl bez své viny dosud zaplatit. Byť stěžovatel v tomto podání odkazuje na § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, nesdělil žádné relevantní okolnosti, které by osvědčovaly nebezpečí z prodlení, ani nedoložil, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Nejvyšší správní soud z obsahu uvedeného podání dovodil, že se jím stěžovatel opětovně snaží domoci osvobození od soudních poplatků, a proto jej vyhodnotil jako opětovnou žádost o osvobození od soudních poplatků, která je však postavena na téměř identických tvrzeních, jaká stěžovatel uváděl v samotné kasační stížnosti i v dalších řízeních. V uvedeném usnesení byla důvodem pro neosvobození od soudních poplatků absence dotčení životní sféry stěžovatele a záměr stěžovatele vyvolat a vést spor jako takový. Tento závěr stěžovatel nijak nerozporuje a opakuje svou stereotypní argumentaci typickou pro prakticky všechny jím vedené spory. O opakovaných žádostech o osvobození od soudních poplatků Nejvyšší správní soud rozhoduje tehdy, jestliže obsahují nové rozhodné skutečnosti, resp. došlo ke změně poměrů účastníka (což je však v projednávané věci nerozhodné s ohledem na absenci dotčení životní sféry stěžovatele). Nejvyšší správní soud proto o této žádosti znovu nerozhodoval.

[7] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatel ve stanovené lhůtě nedoložil ani splnění podmínky povinného zastoupení. Přesto nebylo namístě kasační stížnost z tohoto důvodu odmítnout, neboť zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2017, č. j. 3 As 129/2017-35).

[8] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

pokračování

V Brně dne 20. listopadu 2025

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu